

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. Třída

7. neděle velikonoční, cyklus A

„Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: "Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe. Obdařils ho mocí nade všemi lidmi, aby dal věčný život všem, které jsi mu dal. Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. (...) Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal, a zachovali tvoje slovo. Nyní poznali, že všechno, cos mi dal, je od tebe; vždyť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal. Já prosím za ně. (...) V nich jsem oslaven. Už nejsem na světě, ale oni jsou na světě; a já jdu k tobě."(Jan 17, 1-11a)

Pomůcky: modlitba Přijď ó Duchu přesvatý!, příloh č. 1. ke katechezi pro mladší děti, šifra (příloha ke katechezi mimo LP)

Děti, dnes jsme slyšeli, co se událo na úplném konci společné cesty apoštolů a Pána Ježíše na této zemi. Pán Ježíš šel před apoštoly po celou velikonoční dobu, setkávali se, šel před nimi a doprovázel je až do chvíle, která musela přijít. Do chvíle, kdy se rozloučil a odešel do nebe ke svému otci.

Je to jako, když se na obloze objeví mraky a sluníčko se za ně schová. Myslíte, že to znamená, že slunce zhaslo? Nebo že už je nikdy neuvidíme? (*dát dětem prostor*) Ano, všichni dobře víme, že slunce nezhaslo a že je zase uvidíme.

A co apoštolové a jeho maminka Panna Marie, myslíte, že byli smutní? (*dát dětem prostor*)

Určitě byli! Každé loučení je smutné. Zvláště, když se máme moc rádi. Když někoho milujeme, chceme být stále s ním! S maminkou, s tatínkem, s bráškou a se sestřičkou, s Ježíšem. Loučili jste se někdy s takovou osobou? (*dát dětem prostor*)

Loučení tedy patří k životu! A tak musíme být připraveni a je skvělé, když máme někoho, s kým můžeme tu náročnou chvíli prožívat! Máte někoho takového? (*dát dětem prostor*)

Maminku a tatínka a taky kamarády. I u apoštolů to tak bylo. Slyšeli jsme o tom v prvním čtení. Apoštolové zůstali spolu a s Pannou Marií. Myslíte si, že si nečinně sedli, naříkali a plakali? (*dát dětem prostor*)

Kdepak! Byli spolu a povídali si mezi sebou o tom, že Ježíš zase přijde na konci časů a také se modlili. Co to je modlitba? (*dát dětem prostor*)

Modlitba je rozhovor s Bohem. V modlitbě mohu Pánu Ježíši všechno říci, prosit Ho za sebe i za jiné. Můžeme také Bohu předložit své strachy a obavy, podělit se s Ním o naše radosti a to, co se nám podařilo. O čem si asi apoštolové povídali s Ježíšem? (*dát dětem prostor*)

Povídali si o tom, jaký bude jejich život bez Něj. A snad se i trochu obávali. Věděli ale, že jim Pán Ježíš pošle pomocníka, Ducha Svatého! A tak se modlili za jeho seslání. A my se děti tak modlíme až dodnes. *Katecheta rozdá dětem vytisknutou modlitbu, viz příloha č. 1. ke katechezi.* Zde je modlitba k Duchu svatému. Vezměte si ji domů a každý den se ji s rodiči modlete až do příští neděle, kdy budeme slavit slavnost Seslání Ducha svatého. Děti máte rádi šifry? Nyní Vám rozdám takovou šifru. (*katecheta rozdá dětem vytištěnou šifru*). Jsou v ní skryté dary Ducha sv. Vaším úkolem je šifru rozluštit a zjistit o jaké dary se jedná. Nemusíte to dělat hned. Nyní si jen jednotlivá slova vybarvěte a pak si je doneste domů. Do příští neděle se je pokuste vyluštit a přineste je s sebou. Pozor, kdo už šifru vyluštil, to nevykřikuje, ale řekne to až příští neděli!